

ngày xưa một chuyện tình

ngô minh trí

late spring 2021

from a half-finished poem by TĐH

moderato

D#m moderato **B#m7(b5)** **Bmaj7**

Rồi một ngày đã qua một ngày đã xa mặt trời đã
Rồi một đời đã qua một thời đã xa mặt trời đã

A#7(#5) **D#m** **B#m7(b5)**

già già. Một chuyện tình đã qua một lần xốt
Tựa chuyện cũ tích xưa chỉ là nắng

Bmaj7 **E#7** **A#(sus4)**

xa ngàn năm bằng giá màu nắng đã không còn
mưa rồi bay theo gió Còn mãi dư âm ngày

G#m **A#7(#5)** **D#m**

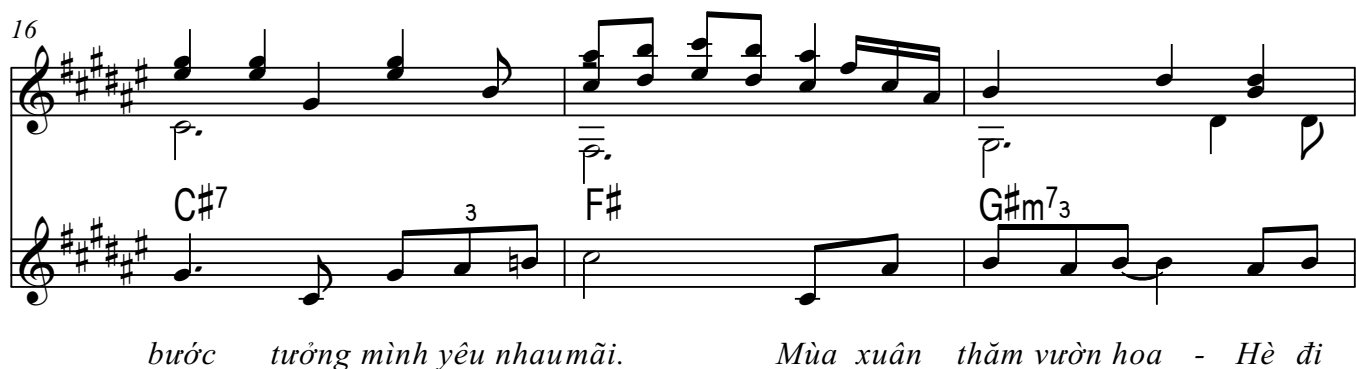
1.
xanh chẳng còn sức sống nào hơi thở mỏng manh
xanh ngày hai đứa chúng mình lá hoa liên

13

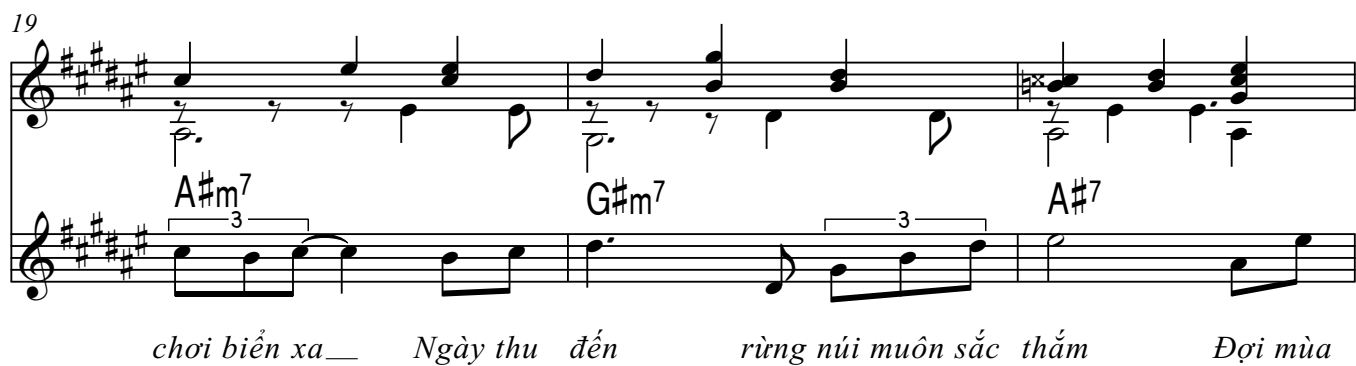
càn Ngày xưa vai kẻ vai_ ngày xưa tay cầm tay_ rồi chung

16

bước trông mình yêu nhau mãi. Mùa xuân thăm vườn hoa - Hè đi

19

chơi biển xa_ Ngày thu đến rừng núi muôn sắc thắm Đợi mùa

22

đông bên bếp lửa hồng anh hát ru em.

25

Rồi ngày xa quá xa tình xa quá xa mặt trời quá

28

già. Rồi trí nhớ mỗi mòn thân xác héo

31

hơn rồi run theo - gió _____ Chẳng nhớ chuyện tình ngày

34

xưa chuyện đôi lứa chúng mình phải chăng là mơ? biết đâu là mơ!